

17-11-2022

Superb Goldmund Quartett bespeelt de hele Schouwburg

Goldmund Quartett: Florian Schötz en Pinchas Adt, viool, Christoph Vandory, altviool en Raphael Paratore, cello.

Concert Stichting Kamermuziek Deventer

Deventer Schouwburg, 16 november 2022

Door Elly van Plateringen

DEVENTER – Het is altijd opvallend als een ensemble de totaalklank van een zaal volkomen naar zijn hand weet te zetten – en dat was woensdagavond het geval. Natuurlijk zal het feit dat het Goldmund Quartett over vier Stradivarius-instrumenten beschikt hier voor een deel debet aan zijn. Maar dat is niet het hele verhaal. Deze vier strijkers pakken het publiek beet en laten niet meer los. Zelfs in de composities van Webern is het in de zaal muistil. Je proeft de aandacht en betrokkenheid van zowel podium en publiek. Kortom: het Goldmund Quartett is een topper. Bovendien is door de voorname toon van de instrumenten meer nuance mogelijk. Dat werkt door in elk facet: zelden leek een kwartet zo zacht en doorleefd te spelen, om even later op volle toeren, altijd met beheersing, de decibellen op te schroeven. Details werden in al die dimensies met affectie uitgelicht. En wat betreft het samenspel: dat was eerste klas.

We kregen een lesje in de wonderlijke muziekwereld van Anton Webern. Met als eerste diens 'Langsamer Satz' (1905), nog geschreven in een 'ouderwets' romantisch idioom. Gecomponeerd door een jonge, verliefde componist.

Lange lijnen, interessante stemvoering en resulterend in een hemelse, ragfijne afsluiting. Na de pauze werd de zaal kort maar krachtig ondergedompeld in Weberns 'Zes Bagatellen opus 9' (1911-13). Minimal music avant la lettre, atonaal, maar zo boeiend van kleur, flitsen en fluisteringen dat ze voorbij waren voordat je er erg in had.

Het grootste deel van het programma ging naar het klassiekere repertoire. Met Joseph Haydn als gangmaker in het beroemde 'Lerchen Quartett' opus 64 nr 5. In goed geluimd tempo trok de leeuwerik zijn doorzichtige spoor door het heerlijke eerste deel. De aria van deel 2 was een klein juweeltje. Toen volgde een onderbreking: kennelijk miste violist Adt een blaadje van z'n partituur en moest in de coulissen op zoek. Een césuur die door Christoph Vandory benut werd om enige mondelinge uitleg over Webern te geven. Zou na deze onderbreking het momentum voorbij zijn...? Welnee! Met nog meer vaart volgde het stuwende Menuet, gevolgd door de speelse, uiterst virtuoze Finale.

Tot slot: Mendelssohns 'Strijkkwartet opus 44 nr 2 in e'. Volle muziek, melancholisch ook. Zo zag men weer een heel andere kant van het Goldmund Quartett. Het eerste deel inderdaad 'appassionato', met vooral in de doorwerking unanieme ensemblekunst. Het lichtvoetige Scherzo kreeg een sublieme cadans. Het 'Andante' klonk als een volbloed 'Lied ohne Worte' en het slotdeel was onvervalst vuurwerk.

Traktaties bleven niet uit. Het Goldmund Quartett deed het publiek een groot plezier met de 'Humoresque' van Antonin Dvorak, een transparante oase van rust. En daarna werd het nog even feest: een Beierse dijenkletser met Radetzky-achtige meeklapfacetten waarin zaal en kwartet – gecontroleerd maar met veel plezier – helemaal losgingen.

